

בש"פ 6388/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6388/16

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה בעמ"ת 28312-08-16 מיום 14.8.2016

עו"ד ששון ברעוז; עו"ד פהד חאג'

בשם העורר:

החלטה

1. מונחת לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (עמ"ת 28312-08-16, כב' השופט ר' סוקול), בה התקבל ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בעכו (מ"ת 4815-06-16, כב' השופט ד' עופר). בעוד בית משפט השלום הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים בתנאי פיקוח אלקטרוני, בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד לתום ההליכים מאחורי סורג וברית.

2. ראשית אציין כי מסכים אני עם שתי טענות שהעלתה הסנגוריה. האחת, היא שבמסגרת ההחלטה על מעצר עד תום ההליכים אין צורך לקחת בחשבון את האירוע בו המבקש איים כביכול על קצין מודיעין, גם מהטעם שעניין זה אינו מופיע בעובדות כתב האישום, ולא ברור באיזו מידה הוכח. השנייה, היא באשר לעילת המעצר. יש להתרכז במסוכנות של המבקש כלפי המתלוננת בצורה נקודתית, ולא כלפי צדדי ג' מחוץ למעגל זה. ואולם, אין באלה בכדי להצדיק מתן רשות הערעור, ואנמק מדוע.

המבקש הואשם בביצוע עבירות של איומים, תקיפה והיזק לרכוש, כלפי המתלוננת, עמה רקם מערכת יחסים רומנטית. כתב האישום מתאר מספר מקרים בהם נהג המבקש באלימות כלפי המתלוננת. בהזדמנות אחת תקף את המתלוננת, הצמיד כרית לפניה, חנק אותה וירק עליה. הוא אמר לה "אני רוצה לראות דם ממך". בהמשך, אמר לאדם אחר בשיחת טלפון, בנוכחות המתלוננת, "אני רוצה לשחוט אותה כמו כבשה, תדאג לעסק שלי אחרי שארצח אותה". בהזדמנות אחרת, שלח לה, באמצעות תוכנת "ווטסאפ", תמונה של אישה שראשה שותת דם ותמונה של גבר רעול פנים אוחז בנשק. במקרה אחר, שבר המבקש את מכשיר הטלפון של המתלוננת, היכה אותה והטיח את ראשה בדלת. לאור חומרת העבירות, הזהירות מתבקשת. לכך יש להוסיף את העובדה שהמבקש נידון בעבר למאסר לתקופה של שנה, בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת, ממנו שוחרר כשמונה חודשים בלבד לפני האירועים מושא כתב האישום. אין מחלוקת על כך שהאירועים בכתב האישום הוכחו לכאורה. הנה כי כן, עילת המעצר ברורה, ומטרידה היא.

במסגרת ההליך בפני בית משפט השלום, נערכו שני תסקירי מעצר. אחד מהם נערך ביחס לאפשרות מעצרו של המבקש בדרך של איזוק אלקטרוני. בסופו של דבר, שני התסקירים לא המליצו על שחרור המבקש. גם אם נפרש את התסקיר הראשון וההחלטה הקודמת שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי, כתומכים באפשרות של מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני, הרי שעולה מהם גם מורכבות העניין. כך או כך, בקשת רשות ערר זו מופנית כנגד החלטתו הקונקרטית של בית המשפט המחוזי, במסגרתה נבחנה חלופה קונקרטית. מבחינת ההחלטה עולה כי לא נפלה בה טעות. יוזכר כי על פי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, די ב"יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם", וזה קיים. מסקנה זו נשענת, בעיקרו של דבר, על מעשיו לכאורה של המבקש, שמפורטים בכתב האישום, וכן על הרשעותיו הקודמות בגין עבירות אלימות, ובעיקר האחרונה בהן.

3. כמובן, ייתכן ודי במעצר בפיקוח אלקטרוני כדי להוות מענה לחשש שנוצר. אך כאמור, התמונה מטרידה. הגישה הזהירה השוללת את החלופה, היגיון עמה במקרה זה. קשה לדעת מה מידת המוטיבציה של המבקש, ובאיזה כיוון היא עשויה לבוא לידי ביטוי.

סיכומי של דבר – לא נראה כי נפלה טעות בתוצאה אליה הגיע בית המשפט המחוזי, בהינתן מכלול הנסיבות. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד באב התשע"ו (18.8.2016).

ש ו פ ט